

sursum uergit. D & E, duos indicant ascendentes processus. F uero & G, duos descendentes processus insinuant. Postremo H indicatur processus, quo humanae lumborum uerebrae (uti paulum infra audies) priuantur.

*Quinque
sunt lumborum
uerbrarum
corpora.*

Foramina.

*Transuersi
processus.*

Spina.

*Ascenden-
tes processus.*

*Descendentes
processus.*

*Processus
quem Galenus
ex abundantia
lumborum uer-
tebris ascribit
lib. 13 de Usu
partium, ex li-
bro de Ossibus
cap. 10.*

*IO. ANDRE-
AE ALBII
hospitatus.*

ERE omnia quæ ad lumborum uerbras spectant, antea recensuimus, ac proinde illarum descriptioni modo prolixius non immorantes, obiter prius commemorata resumemus: dein si hoc Caput priuatim aliquid sibi uendicat, subiecturi. Sunt itaque lumborum uerbrae numero quinque, omnium quas hactenus descripsimus maximæ & crassissimæ, ob quod etiam ipsarum corpora multis foraminibus opplentur, quæ non peruiæ sunt, ac duntaxat ualorum nutrimentum afferentium occasione parata.

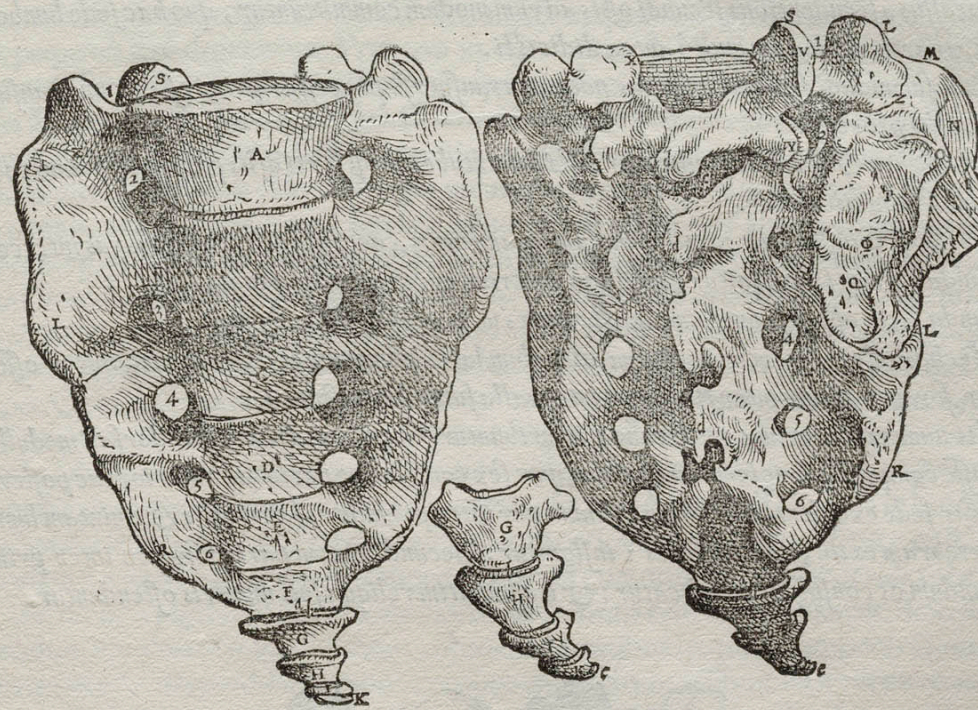
Foramen uero dorsali medulla in his exculptum, tanto minus est incumbentium uerbrarum foraminibus, quanto iam toto progressu dorsalis medulla gignedis neruis tenuior graciliorque euasit. Foramen emittendo neruo & admittenda uenæ arteriaque in ambobus uerbrarum lateribus cælatur, ferè uniuersum ad superiorem refertur uerbram, quæ eius foraminis superiorem sedem ac latera constituit, quum interim subiecta inferior uerbra duntaxat humilioris foraminis sedem efformet. Transuersi harum processus utrinque singuli, longè tenuiores sunt thoracis uerbrarum transuersis processibus. At interim admodum procerè educuntur, quasi costarum usum in lumbis essent præstaturi. Prima & quinta lumborum uerbrae, breuioribus transuersis donantur processibus quàm mediæ. Præterea nullius uerbrae transuersi processus sursum manifestò assurgunt, præter quintæ uerbrae processus, quibus quò minus transuersim aliorum modo porrigantur, illius ossa obstant, quæ illius uerbrae corpori uicinius accedunt, quàm mediarum in lumbis uerbrarum transuersorum processuum est longitudo. Spina his est ualida & crassa, at pro ipsarum mole non admodum procera, aut longa. Si dextrum sinistrumque in spina spectes, ipsa tenuis est: si autem superiora inferioraque consideres, latissima. Superius quidem acuta, & in asperam desinens lineam: inferius uero crassior, & quasi duobus donata sinibus. In quorum medio linea seu oblongum educitur tuberculum, à quo ligamentum superiorem in spinæ inferioris uerbrae lineam pronascitur, quod spinarum interuallum opplens, dextros musculos à sinistris ita dirimit, ac ligamentum inter uenam & radium sedem sibi uendicans, internos cubitum occupantes musculos quodammodo ab externis interdiuidit. Spinae uero appendice, ut et thoracis uerbrarum spina, constat: & ualde obtusus, ac quodammodo triangularis uisitur. Si modo utrinque ad latera unam trianguli costam, & tertiā (quæ alijs breuior est) in spinæ appendicis basi constituas. Ascendentes processus interno latere, quo se inuicem e regione spectant, sinum adipiscuntur profundum, & si animum anteriori & posteriori sinus partibus accommodaueris, oblongum. Descendentes processus insigniter decliues feruntur, & externo ipsorum latere in oblongum tuberculum desinunt, quod magis uerbrae anteriora quàm posteriora respicit. Tubercula hæc in subiecte uerbrae ascendentes subeunt processus, quemadmodum etiam antea fusius exequutus sum: adeo ut huic Capiti hactenus, quod prius non recensui, nihil adiectum sit. Neque etiam aliud subnecterem, nisi Galenus lumborum uerbris, ex abundantia unum utrinque tribueret processum, quem ad inferiora uergentem iuxta foramen situm scribit, quo neruus à dorsali medulla principium ducens prolabitur. Ego hunc processum in humanis uerbris nunquam obseruaui, unde etiam in hoc inquirendo eadem ratione & uia mihi utendum duxi, quæ ea indagare soleo, quæ à Galeno descripta in hominis corpore mihi haudquaquā occurreret, quæ uero secus quàm ipse tradidit habere cernerem. Consueui enim hæc omnia mox in brutis animantibus, & potissimum (quorum copia nunquā defuit) canibus examinare, qui per sæpe Galeni descriptionem mihi ostenderunt, aut ueluti manu ducentes, quid sibi uoluerit, edocuerunt. Hic itaque processus me tantisper latuit, donec omnium partium anatomen Bononiæ in simia illa aggrederer, cuius ossa præter humanum sceleton, IOANNI ANDREAE ALBIO, Hippocraticæ medicinæ apud Bononienses professori clarissimo, compegi: quum is, ut uir est splendidissimus, suæque Academiæ studiosis summè addictus, omni humanitate admodumque liberaliter in ipsius ædibus me Bononiæ hominis fabricæ docendæ gratia uocaret secundò, excepisset. In simiaram igitur lumborum uerbris ad radicem transuersi processus in inferiori ipsius sede, acutus conspicitur processus rectè deorsum protensus, & sinis qui nerui nomine incilis est, externum latens constituens, ac ueluti interuallum quoddam cum descendente processu efformans, in quod ascendens inferioris uerbrae processus subintrat. Cæterum et si huius processus naturam in simia ob eius penuriam intueri non dabitur, canis tamen tres humiliores thoracis uerbras

bras contemplator, etiā eiusmodi processu donatas: uti & in senioribus canibus perpetuò lumborum uerbrae eiusmodi processum obtinere uidimus. In homine autem ne signum quidem eius processus ulla in uerbra reperitur. Lumborum igitur uerbrae in homine septem donantur processibus, uno scilicet posteriori, seu spina, duobus transuersis, totidemque ascendentibus & descendentibus. Simia uero adhuc duos habet, quos ad transuersorum radices consistere diximus, adeo ut his nouem adsint processus: quot etiam in homine quidam recensuere, quum singulos ascendentes processus, in duos processus subdiuidunt, idque sinuum ipsorum gratia. Verum hac ratione simijs undecim processus in lumborum uerbris consurgerent. Porro Galenus interim (ne id prætereamus) parum sibi consentiens, in decimo tertio de Partium usu, foramina neruorum occasione cælata exprimens, non uidetur peculiarem in lumborum uerbris processum fingere, quum descendentes harum uerbrarum processibus illum usum ascribat quem aliàs dicto nobis simiarum processui tribuit.

DE OSSE SACRO, ET OSSE COCCYGE. Caput XVIII.

PRIMA DECIMIOCTA- TAVI CAP. FIGURA.

SECUNDA.

TERTIA.

TRIVM QVÆ HIC PROPONVNTVR FIGVRARVM ET earundem characterum Index.

PRÆSENS tabula, uniuersum dorso osium, quæ lumborum uerbris subijciuntur, contextum exprimit. ac prima quidem ipsius figura, quæ dextrum latus occupat, anteriorem horum osium faciem spectandam proponit. Secunda uero in sinistro consistens latere, posteriorem ostendit faciem, modicè in latus delineatam, sinus communstrandis gratia, cui dextrum ilium os coarctatur. Tertia autem figura in dictarum medio consistens, integrum coccyx os ea forma magnitudinè, oculis subiicit, quæ id in uetere ætatis hominibus plurimū obseruatur. A, B, C, D, E, F, G, H, I, K Hi characteres in prima figura nouem denotant ossa, quintam lumborum uerbram subsequentiā, quorum sex superiora sacri ossis loco in homine habiturus sum: quatuor uero inferiora (quæ etiam G, H, I, K in tertia figura insinuantur) mihi coccyx, seu (uti interdum loquimur) coccygis os, appellabuntur. L, L, R In prima figura notatur transuersi ossis sacrum os constituentium processus. uerum hic L & G 4 L, pri